

Sygn. akt VII Kzw 424/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Pukas

Protokolant : sekr. sąd. Aleksandra Błachowicz - Dróżdż

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej: Stefana Rozmuszcza

po rozpoznaniu w sprawie **R. G. (G.)**

s. P. i I. z domu M. urodz. (...) w K.

skazanemu za czyn z art.190 §1 k.k.; art.207 §1 k.k. i art.157 §2 k.k. w zw. z art.11 §2 k.k.

zażalenia wniesionego dnia 22 lipca 2016r.,

przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myszkowie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 18 lipca 2016r., sygn. akt II K 546/12

w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności

na podstawie art. art. 437 §1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

zw. z art. 1 §

postanawia

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Myszkowie na podstawie art. 152 §1 k.k.w. w zw. z art.69 §1 k.k. w zw. z art.70 §1 pkt.1 k.k. w zw. z art.73 §1 k.k., art.72 §1 pkt.1, 5, 6 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 1.07.2015 r.), art.624 §1 k.p.k. w zw.

z art.1 §2 k.k.w., art.9 §3 k.k.w. orzekł:

1. warunkowo zawiesić w stosunku do skazanego R. G. wykonanie kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 14.03.2013 r. w sprawie sygn. akt II K 546/12 na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;
2. oddać skazanego R. G. pod dozór kuratora w okresie próby;
3. skazanego R. G. zobowiązać do informowania sądu lub kuratora o przebiegu okresu próby, powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i podjęcia terapii odwykowej;
4. zwolnić skazanego R. G. od ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciążyć Skarb Państwa;

5. wstrzymać wykonanie postanowienia do czasu jego uprawomocnienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie w dniu 22 lipca 2016r. złożył Prokurator Prokuratury Rejonowej w Myszkowie, zaskarżając je w całości na niekorzyść skazanego.

Zaskarżonemu orzeczeniu oskarżyciel publiczny zarzucił: - obrazę prawa materialnego, a to art.152 §1 k.k.w. polegającą na warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 1 rok.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przed przystąpieniem do analizy zarzutu zawartego w środku odwoławczym przypomnieć należy, iż zgodnie z brzmieniem art. 1 §2 k.k.w. w zw. z art.433 §1 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455. Mając to na uwadze Sąd Okręgowy stwierdzając na wstępie z urzędu, iż w badanej sprawie nie występują żadne bezwzględne przyczyny odwoławcze, o których mowa w art.439 §1 k.p.k., ani też nie zachodzi w niej rażąca niesprawiedliwość orzeczenia, o której mowa w art. 440 k.p.k. odniesie się wprost do zarzutu zawartego w apelacji oskarżyciela publicznego.

Prokurator zarzucił obrazę prawa materialnego poprzez zastosowanie art.152 §1 k.k.w.

w sytuacji gdy przepis ten przewiduje możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie przekraczającej roku. Wobec takiej treści zarzutu zaznaczenia wymaga, że w realiach niniejszej sprawy oczywistym jest, że skazany nie spełnia warunków formalnych uprawiających go w myśl przepisu art. 152 § 1 k.k.w. w brzemieniu nadanym mu ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r.) do ubiegania się o warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności. Nie ulega również wątpliwości, że oceniając sytuację skazanego według stanu prawnego sprzed 1 lipca 2015 r. należałoby przyjąć, że zachodzą warunki formalne uprawniające skazanego do wystąpienia z wnioskiem o zastosowanie instytucji z art. 152 § 1 k.k.w.

Wobec powyższego rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymaga udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy stosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary w postępowaniu wykonawczym poddaje się regule intertemporalnej z art. 4 § 1 k.k., czy też instytucja ta podlega wyłącznie reżimowi przepisów postępowania wykonawczego. Sąd Okręgowy w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę w pełni podziela pogląd prawny wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 11 marca 2016r., II AKz w 202/16 zgodnie z którym warunkowe zawieszenie wykonania kary w trybie art.152 §1 k.k.w. jest instytucją o charakterze materialnoprawnym, do której ma zastosowanie zasada określona w art. 4 § 1 k.k. Nie tracąc z pola widzenia tego, że zgodnie z dyspozycją art. 1 § 1 k.k.w. wykonywanie orzeczeń w postępowaniu karnym odbywa się co do zasady według przepisów tego kodeksu, a w zakresie dotyczącym art. 152 k.k.w. ustawa nowelizacyjna nie przewiduje żadnych ograniczeń czasowych w stosowaniu nowych unormowań, uznać jednocześnie należy, że nie każda instytucja uregulowana przepisami zamieszczonymi w k.k.w. jest wyłączona spod działania znanej prawu karnemu materialnemu reguły *lex severior retro non agit*. O tym, czy mamy do czynienia wyłącznie z instytucją prawa wykonawczego czy też instytucją prawa materialnego, związaną z orzekaniem o odpowiedzialności za popełnione przestępstwo nie decyduje miejsce, w którym została zapisana, lecz jej charakter i materia, którą reguluje. Jeżeli zatem na etapie wykonywania orzeczenia pojawi się potrzeba "orzekania o przestępstwie" to również w postępowaniu wykonawczym może mieć zastosowanie reguła kolizyjna określona w art. 4 § 1 k.k. Pogląd powyższy znajduje także odzwierciedlenie

w postanowieniu SN z dnia 28 sierpnia 2013 r., V KK 160/13 (OSNKW 2013/12/106), w którym Sąd Najwyższy nie wykluczając dopuszczalności stosowania art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu wykonawczym, wskazał na ograniczenie takiej

możliwości wyłącznie do sytuacji "orzekania o przestępstwie", w szczególności co do rozmiarów i form orzeczonej wcześniej w wyroku odpowiedzialności karnej sprawcy.

Korzystanie z odroczenia wykonania kary jest warunkiem formalnym koniecznym do ubiegania się o warunkowe zawieszenie jej wykonania ale przesłanki stosowania tej instytucji jak i zasady jej stosowania oraz następstwa orzeczenia wydanego w trybie art. 152 § 1 k.k.w. mają charakter materialnoprawny i na nowo kształtują sytuację skazanego. Odwołanie się przez ustawodawcę do zasad określonych w art. 69-75 k.k. oznacza, że decydując o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, sąd musi ocenić celowość takiego rozstrzygnięcia przez pryzmat osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Może wymierzyć grzywnę, czy też zastosować środki probacyjne. Nie ulega wątpliwości, że z tej perspektywy orzekanie w trybie art. 152 k.k.w. jest "orzekaniem o przestępstwie".

Podsumowując, Sąd Rejonowy prawidłowo zastosował art.152 §1 k.k.w. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015r., słusznie uznając, że przepis ten daje możliwość zastosowania w postępowaniu wykonawczym instytucji prawa materialnego, co z kolei uzasadnia możliwość zastosowania art.4 §1 k.k. Wobec powyższego lakonicznie ujęty zarzut obrazy prawa materialnego do którego prokurator ograniczył argumentację zażalenia okazał się całkowicie bezzasadny.

Mając na uwadze całość powyższych rozważań zaskarżone postanowieni należało utrzymać w mocy.